

dövning. Skada på medianusnerven är en väl känd komplikation till en sådan operation, säger Ansvarsnämnden.

Av berättelsen från reoperationen den 18 december framgick att kirurgen vid ingreppet felaktigt klippte av medianusnerven i patientens hand. Han sydde därefter ihop den igen.

Det är väl känt att det föreligger stora risker att i denna region använda sax i stället för kniv och att därtill klippa i rät vinkel mot nervens längsriktning. Ansvarsnämnden finner att kirurgen utförde operationen på ett oskickligt sätt.

Han borde därtill ha förstått att det förelåg en stor risk för att medianusnerven kunde ha skadats när en okänd vävnad klipptes av.

Kirurgen borde omedelbart ha vidtagit åtgärder för omhändertagande av patienten på handkirurgisk klinik, anser Ansvarsnämnden.

Nämnden kritiserar också att den ursprungliga journalen, som skickades till handkirurgen på sjukhuset, saknade den väsentliga uppgiften att suturer hade satts till följd av ett glapp – det borde ha varit angivet. Uppgiften fanns däremot med i journalen som lämnades in till Ansvarsnämnden, dock utan att kirurgen berättade att han hade gjort tillägget.

Kirurgen får en varning. •

Stabilitetsprovning ska alltid ske vid tumskada

Distriktsläkaren gjorde ingen stabilitetsprovning av patientens skadade tumme och får därför en erinran av Ansvarsnämnden. (HSAN 221/03)

II Den 38-årige mannen skadade sin vänstra tumme och undersöktes av distriktsläkaren, som noterade att tummen var svullen, smärtade och var missfärgad. Läkaren ordnade röntgenundersökning och angav på remissen att patienten skulle hänvisas vidare till ortopedläkare om man fann en skelettskada. Undersökningen kunde inte verifiera någon sådan skada.

Någon ytterligare uppföljning skedde inte förrän tre månader senare, när patienten undersöktes på grund av en annan skada. Det visade sig då att han hade en gammal ledbandsskada i tummen och att tummen var instabil.

Patienten anmälde distriktsläkaren och berättade att han hade haft värk och en obrukbar tumme alltsedan skadetillfället.

Först vid undersökningen tre månader senare upptäcktes den »gamla« ska-

dan – ett ledband var av och hade läkt fel. Skadan hade kunnat repareras om den upptäckts direkt. Nu återstod endast en steloperation, uppgav patienten.

Ansvarsnämnden tog in patientens journal samt yttrande från distriktsläkaren.

Denne framhöll att tummens instabilitet inte prövades eftersom patienten hade så pass klara smärtor, han reagerade häftigt vid palpation över fossa tabatiere varför man misstänkte en involvering av os scaphoideum.

Distriktsläkaren beklagade att patienten inte sattes upp för återbesök där man prövade ledernas stabilitet i ett lugnt skede och utan svullnad.

II Bedömning och beslut

Ansvarsnämnden konstaterar att det framgår att distriktsläkaren vid sin undersökning av patienten inte utförde någon stabilitetsprovning. En sådan provning hade visserligen varit svår att göra, eftersom tummen smärtade påtagligt, men ska ändå alltid göras vid en tumskada.

Distriktsläkaren borde även ha föranstaltat om en snar uppföljning för stabilitetsbedömning. Han hade av oaktsamhet inte fullgjort sina skyldigheter och får en erinran. •